

Początek maja kojarzy nam się z piękną, słoneczną wiosną, odpoczynkiem i długim weekendem. Ale nie można zapomnieć, że daty te związane są w ważnymi wydarzeniami historycznymi.

1 Maja - Święto Pracy, Międzynarodowy Dzień Solidarności Ludzi Pracy

Święto wprowadziła w 1889 II Międzynarodówka dla upamiętnienia wydarzeń z pierwszych dni maja 1886 w Chicago w Stanach Zjednoczonych, podczas strajku będącego częścią ogólnokrajowej kampanii na rzecz wprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy. Obchodzone jest corocznie od 1890. Na ziemiach polskich pierwsze obchody miały miejsce także w 1890 r. i odbywały się niejednokrotnie wbrew woli zaborców, współorganizowane m.in. przez działaczy II Proletariatu. Masowe demonstracje, pochody kończyły się starciami z carskim wojskiem, policją oraz kozakami. Wniosek o ustanowienie 1 maja jako *powszechne w całej Polsce święto pracy*, z prawem do dnia wolnego, był omawiany w Sejmie Ustawodawczym w 1919 roku. W Polsce od 1950 roku dzień ten jest świętem państwowym, wolnym od pracy. W czasach PRL organizowano pochody pierwszomajowe, które miały upamiętniać ważne wydarzenia dla środowiska robotniczego. W latach 80-tych nielegalne demonstracje pierwszomajowe organizowała w opozycji do oficjalnych obchodów podziemna Solidarność. Święto Pracy było jednym z najważniejszych świąt w PRL-u. Obecnie Międzynarodowe Święto Pracy w Polsce ma charakter spontaniczny. Demonstracjom towarzyszą pikniki, kiermasze prasy lewicowej, konferencje, dyskusje plenerowe oraz koncerty.

1 maja 2004 roku miało miejsce ważne wydarzenie dla Polski we współczesnej historii. Właśnie tego dnia, 16 lat temu, **Polska stała się pełnoprawnym członkiem Unii Europejskiej.**

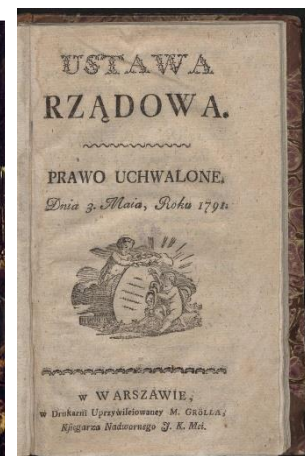

2 maja - Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej

Polskie święto wprowadzone na mocy ustawy z 20 lutego 2004 roku. Tego samego dnia obchodzony jest Dzień Polonii i Polaków za Granicą. 2 maja nie jest dniem wolnym od pracy, jednak wielu Polaków bierze w ten dzień urlop, ze względu na to, że ta data jest jedyną w kalendarzu występującą pomiędzy dwoma dniami wolnymi od pracy.

3 maja - Święto Narodowe Trzeciego Maja w rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 maja 1791 roku.

Ustawa Rządowa z dnia 3 maja 1791 r. regulowała ustrój prawny Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Była pierwszą w Europie i drugą na świecie (po konstytucji amerykańskiej z 1787 r.) nowoczesną, spisaną konstytucją.

Konstytucja 3 maja została ustanowiona przez Sejm Czteroletni na Zamku Królewskim w Warszawie, ujęta była w 11 artykułach. Wstępny projekt został przygotowany przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, z udziałem między innymi marszałka Stanisława Małachowskiego, Ignacego Potockiego, Hugona Kołłątaja oraz osobistego sekretarza króla Scypione Piattoliego.

Ustawa Rządowa wprowadzała trójpodział władzy. Została zaprojektowana w celu zlikwidowania wad opartego na wolnej elekcji i demokracji szlacheckiej systemu politycznego Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Konstytucja zmieniła ustrój państwa na monarchię dziedziczną, ograniczyła znacząco demokrację szlachecką, odbierając prawo głosu i decyzji w sprawach państwa szlachcie nieposiadającej ziemi (gołocie), wprowadziła częściowe zrównanie praw osobistych mieszczan i szlachty oraz stawiała chłopów pod

ochroną państwa, w ten sposób łagodząc nadużycia pańszczyzny. Konstytucja formalnie zniosła *liberum veto*.

Grupa polskich magnatów, która od początku była przeciwna Konstytucji, do której należeli Szczyński Potocki, Ksawery Branicki i Seweryn Rzewuski poprosili cesarżowę Katarzynę II o interwencję i przywrócenie im przywilejów, które zostały zniesione na mocy Konstytucji. Z jej wsparciem utworzyli w 1792 roku konfederację targowicką i proklamowali oni odrzucenie Konstytucji. 24 lipca 1792 roku król Stanisław August Poniatowski odstąpił od reformatorów i przyłączył się do konfederacji targowickiej. Polska armia w starciu z wojskami rosyjskimi uległa rozbiciu, a wielu zwolenników Konstytucji, uważając ich sprawę za przegraną, opuściło kraj, udając się na emigrację. Król nie uratował Rzeczypospolitej, w 1793 roku doszło do II rozbiór Polski, w którym Rosja i Prusy zagarnęły ziemię. Po odzyskaniu niepodległości w 1918, rocznica Konstytucji 3 maja została uznana za święto narodowe uchwałą Sejmu Ustawodawczego z 29 kwietnia 1919 roku. Po II wojnie światowej obchodzono je do 1946, od tego czasu władze komunistyczne zaprzęstały i zabroniły publicznego świętowania.

Święto Narodowe Trzeciego Maja przywrócono ustawą z 6 kwietnia 1990 roku. Pierwsze uroczyste obchody święta 3 maja w Warszawie na Placu Zamkowym odbyły się 3 maja 1990r.

Autor: Joanna Falkowska